

Ένας νέος Πρεσβύτερος προστέθηκε στην ιερατική οικογένεια της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας

Την Κυριακή, 15 Δεκεμβρίου, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος ιερούργησε μεθεορτίως στον Ιερό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος, στο Κίνγκσφορντ του Σύδνεϋ. Πλήθος πιστών είχε συρρεύσει από νωρίς και είχε γεμίσει ασφυκτικά τον περικαλλή Ιερό Ναό. Ανάμεσά τους βρίσκονταν ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Σύδνεϋ, κ. Χρήστος Καρράς, ο Γενικός Πρόξενος της Κύπρου, κ. Βάκης Ζήσιμος, ο Πρόεδρος της Κυπριακής Ελληνικής Λέσχης, κ. Πανίκος Αχιλλέως, και ο Πρόεδρος της Ενορίας – Κοινότητας του Αγίου Σπυρίδωνος, κ. Θωμάς Σαβούλης. Ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στον Όρθρο και προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας, πλαισιούμενος από τον Πρωτοσύγκελο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, Θεοφιλέστατο εψηφισμένο Επίσκοπο Μελόης κ. Ευάγριο, από τον Ιεραϊκώς Προϊστάμενο του Ιερού Ναού, πατέρα Στυλιανό Σκούτα, και από κληρικούς της Αρχιεπισκοπής. Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, μέσα σε κλίμα συγκίνησης και ευγνωμοσύνης προς τον Τριαδικό Θεό, τελέστηκε η εις Πρεσβύτερον χειροτονία του Διακόνου, πατρός Αμφιλοχίου Παπαντωνίου, που θα συνεχίσει τη διακονία του στον Ιερό

Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος. Στον νουθετήριο λόγο του, ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος αρχικά εξήρε τα προσόντα που διαθέτει ο πατήρ Αμφιλόχιος και εμφανίστηκε βέβαιος ότι θα ανταποκριθεί με συνέπεια στην ευθύνη που αναλαμβάνει. «Δεν υπάρχει αμφιβολία», υπογράμμισε, «ότι θα δώσεις αγαθούς καρπούς στον λαό μας, ότι θα τον οδηγήσεις στον Χριστό και θα καλλιεργήσεις την αγάπη του προς αυτόν». «Η καλή σου ανατροφή, η ευγένεια του χαρακτήρα σου, η σύνεση των τρόπων σου, η ειρηνική σου συμπεριφορά, το προσευχητικό σου φρόνημα, η βαθιά θεολογική σου παιδεία, κυρίως όμως η πίστη σου στον Θεό και η πνευματικότητα σου, εγγυώνται ότι η ιερατική σου πορεία θα είναι ευλογημένη και πολύκαρπη», επισήμανε. Ευχόμενος στον νεοχειροτονηθέντα Πρεσβύτερο να γίνει «ένα ζωντανό και ενσάρκωμένο Ευαγγέλιο, που θα βαδίζει ανάμεσά μας και θα μαρτυρεί την αλήθεια», σημείωσε ότι για να το πετύχει αυτό, θα πρέπει να αφιεθεί συνειδητά στο θέλημα του Θεού. «Να ζήσεις τα θεία, όχι διαβάζοντας βιβλία, αλλά μέσα από την προσωπική σου άσκηση και την προσευχή, τον παρότρυνε πατρικά. «Να γίνει σκοπός της ζωής σου», συνέχισε, «το να φα-

νείς αντάξιος της αγάπης του Θεού. Μην επιθυμείς προσωπικές νίκες. Μην σχεδιάσεις την πορεία σου εγωιστικά. Μην ζηλέψεις τα του κόσμου. Άφησέ τα όλα με απόλυτη εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού». Μετά από τη χειροτονία του πατρός Αμφιλοχίου, ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος προέβη στη βράβευση δύο προσώπων, που έχουν προσφέρει ανεκτίμητες υπηρεσίες στην Ενορία – Κοινότητα του Αγίου Σπυρίδωνος. Πρόκειται για τον κ. Στέλιο Κουδουνάρη και την κ. Έλση Τσαγκάρη, στους οποίους απονεμήθηκε ο Αργυρός Σταυρός του Αποστόλου Ανδρέου, που αποτελεί μια από τις υψηλότερες τιμητικές διακρίσεις που απονέμει η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας. Στη συνέχεια, σε κλίμα βαθιάς κατανύξης, έγινε η περιφορά της σεπτής εικόνας του Αγίου Σπυρίδωνος περιμετρικά του Ιερού Ναού. Σημειώνεται ότι, με την ευκαιρία του εορτασμού της μνήμης του Αγίου Σπυρίδωνος, η Κυπριακή Ελληνική Λέσχη του Σύδνεϋ παρέθεσε επίσημο γεύμα προς τιμήν του Αρχιεπισκόπου. Στη σύντομη ομιλία του, ενώπιον των μελών και των φίλων της Λέσχης, ο Σεβασμιώτατος απύθυνε ενωτικό μήνυμα, τονίζοντας ότι Έλληνες και Κύπριοι «είμαστε ένα σώμα

και πορευόμαστε όλοι μαζί, ενωμένοι και αγαπημένοι». Αναφερόμενος στο ζήτημα της τουρκικής εισβολής και της συνεχιζόμενης κατοχής τμήματος του νησιού, ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος εξέφρασε την πεποίθησή του ότι θα διαψεύσουν όσοι προδικάζουν παγίωση της διχοτόμησης και εμφανίστηκε αισιόδοξος πως «μια μέρα θα δούμε την Κύπρο ελευθερωμένη και θα χαρούμε το νησί ενωμένο». Επισήμανε, ωστόσο, ότι για να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός, απαιτείται να διατηρηθεί η ιστορική μνήμη και να συνεχιστεί με αμείωτη ένταση ο αγώνας για την επίλυση. Ακόμη, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε συγκινημένος στον αοίδιμο Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Μακάριο, κάνοντας λόγο για μια μεγάλη θεολογική φυσιογνωμία που λειτουργούσε ως πρότυπο για τους νέους κληρικούς της εποχής του. «Όταν μπήκα στο μοναστήρι, ήταν ένα πρόσωπο που έχαιρε μεγάλης εκτιμώσεως», εξήγησε, αποκαλύπτοντας ότι «ένας από τους λόγους που μου έδωσαν και το όνομα Μακάριος, ήταν ο Μακάριος της Κύπρου». «Επομένως, είτε θέλω είτε δε θέλω, δεν μπορώ να βγάλω την Κύπρο από τη σκέψη μου», τόνισε καταληκτικά.